

Zdravko Krvina

(1937–2013)

Poslovali smo se od Zdravka Krvina, komandanta delovne brigade, župana oziroma predsednika Skupščine Občine Škofja Loka, direktorja Kliničnega centra, zasebnega galerista, predsednika Muzejskega društva Škofja Loka in Zveze tabornikov Slovenije, dolgoletnega predsednika organizacijskega komiteja prireditev Po stezah partizanske Jelovice, prvega predsednika Lions kluba Škofja Loka, ljubitelja lepih umetnosti, zlasti likovne, glasbene in gledališča. Predvsem pa od človeka, ki je imel rad ljudi.

Kot najmlajši slovenski in jugoslovanski župan je popeljal našo starodavno lepotico v drugo tisočletje. Dal ji je zagon in pečat, ki ga še vedno nosi. Aktivno se je vključil v pestra svetovna družbena dogajanja konec šestdesetih let. Svoje sposobnosti in znanje je vgradil v razcvet Loškega gospostva. Okolju s številnimi uspešnimi podjetji je dodal turistično komponento in povezal industrijske centre s podeželjem. Veliko danes samoumevnih projektov je bilo izvedenih pod njegovim vodstvom. Asfaltiranje cest po obeh dolinah je povežalo središča današnjih občin. Spoznal je nujo razvoja tudi pretežno hribovitega območja takratne loške občine. Uvedba kmečkega turizma je bila zasnova drugačnega pristopa do gorskega kmetijstva in temelj današnjega močnega razvoja številnih kmetij z bogato ponudbo doma pridelane zdrave hrane. Ta projekt so po Sloveniji prevzele tudi druge občine. Na smučarskem centru Stari vrh so se zavrtele prve žičnice, dobili smo največje športno tekmovanje Pokal Loka. V času Zdravkovega županovanja je bil zgrajen hotel, na katerega še danes gledamo z nostalgijo. Ker je izgradnja nekoliko zamujala, je priredil novoletno praznovanje kar ob nedograjenem bazenu. Loka je vsako leto postala center Slovencev z vseh koncev sveta in po njej so

Zdravko Krvina

odmevali zvoki ansamblov iz domovine in tujine. Zdravko je aktivno podpiral tudi gledališko dejavnost in bil med pobudniki ustanovitve sklada Staneta Severja. Takrat sta v Loki delovali kar dve gledališči. Njegovo uspešno vodenje občine je še vedno zgled vsem njegovim naslednikom.

Predvsem pa je bil večni optimist, ki je v vsakem človeku videl in našel njegove pozitivne lastnosti, ki jih je spretno vtkal v skupno uspešno delovanje. Za vsakega človeka je znal reči: »Ta je pa en fest človek!« Žal besede ali slabih misli o drugih ljudeh od njega nismo slišali. Za vsakega človeka si je vzel čas in nikomur ni odrekel svoje pomoči. Vse to je delal brez velikega pompa. Zadnjič se je svoje navzven nevidne pomembne vloge lahko veselil ob otvoritvi Pustotnikovega mlečnopredelovalnega centra. Znal je odpreti vsaka vrata, vsa pa je za sabo pustil odprta. Njegova komunikativnost in potreba po sodelovanju z drugimi sta bili kar prislovični. Prav ti lastnosti sta bistvo njegovega uspeha. Sodelavce je aktivno vključeval v učinkovite ekipe in ob dobrih poslovnih ter projektnih rešitvah ustvarjal tudi ugodno klimo v kolektivu. Nekaj let je zbiral tudi somišljenike za ustanovitev Lions kluba v Škofji Loki. V svoji maniri je uspel tudi v tem poslanstvu in naš Lions klub je eden zgledno organiziranih in vodenih slovenskih klubov.

Zdravko je večkrat dejal, da »truga nima varžatov«. Ni kopičil materialnih dobrin. Zbiral je prijatelje, v družbi katerih je zapel domačo slovensko pesem, si ogledal koncert, obiskal gledališče ali občudoval lepo likovno delo. Kamor je prišel, je našel nove prijatelje. Kljub fizičnemu slovesu bo ostal z nami, veder, poln nalezljivega optimizma in pripravljenosti pomagati.

Hvala mu za vse.